

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

دیوان داری دعوی ایران - ایالات متحدہ

AWARD

Case No. 197

Chamber Two

پرونده شماره ۱۹۷

شعبه دو

حکم شماره ۲-۱۹۷-۴۸۶

DUPLICATE
ORIGINAL

نسخه برابر اصل

سی بی ای اینکورپوریتد ،

خواهان ،

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران ،

شرکت سی بی ای رکوردز (سهامی خاص) ، و

بنیاد مستضعفان ،

خواندگان.

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دیوان داری دعوی ایران - ایالات متحدہ
FILED	ثبت شد
DATE 28 JUN 1990	
۱۳۶۹ / ۴ / ۲	تاریخ

حکم

حاضران

از جانب خواهان:

آقای رابرت بی. مک کی ،

وکیل ،

آقای جان دولن ،

نایب رئیس سی بی ای رکوردز اینترنشنال ،

آقای کلمنس ون نیسپن ،

وکیل ،

آقای لارنس گوج ،

شاهد.

از جانب خوانندگان:

آقای علی حیرانی نویری،
نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران،
دکتر جعفر نیاکی،
مشاور حقوقی نماینده رابط،
آقای سیف الله محمدی،
مشاور حقوقی نماینده رابط،
آقای علی قاسمی،
دستیار نماینده رابط،
آقای حسین طبایی،
وکیل شرکت سهامی خاص سی بی اس رکوردز،
آقای عباس خواجه پیری،
آقای محمد حسین مخبری،
نمایندگان بنیاد مستضعفان،
آقای رابرت اشلی جونز،
شاهد کارشناس،
آقای جان آلدی،
شاهد.

سایر حاضران :

خانم لوسی اف. رید،
جانشین نماینده رابط دولت ایالات متحده امریکا،
آقای مایکل اف. رابوین،
قائم مقام نماینده رابط دولت ایالات متحده امریکا.

اول. مقدمه

۱ - در تاریخ ۱۷ دی ماه ۱۳۶۰ [هفتم ژانویه ۱۹۸۲] خواهان، سی بی سی اینکورپوریتد (همچنین "سی بی سی") که یک شرکت [ثبت شده در] ایالت نیویورک است، دادخواستی علیه خواندگان، جمهوری اسلامی ایران ("ایران") و شرکت سهامی خاص سی بی سی رکوردز ("سی بی سی رکوردز") به ثبت رساند. بعداً، خواهان از بنیاد مستضعفان ("بنیاد") نیز به عنوان خواننده نام برد. (۱) دیوان می پذیرد که بنیاد به عداد خواندگان افزوده شود. خواهان خساراتی جمعاً به مبلغ ۲،۱۸۶،۰۷۴/۵۸ دلار* بابت پنج فقره ادعای جداگانه، مطالبه می کند.

۲ - در اولین ادعا که متوجه سی بی سی رکوردز است، مبلغ /- ۷۷۸،۰۰۰ دلار، فزون بر بهره، بابت کل مبلغ وامی که توسط شرکت تابعه آلمانی خواهان، به نام سی بی سی اسخالیپلاتن گ ام ب ها ("شرکت تابعه آلمانی سی بی سی") در فاصله دسامبر ۱۹۷۷ و دسامبر ۱۹۷۸ به سی بی سی رکوردز اعطا شده بود، مطالبه شده است.

(۱) بنیاد که در تاریخ هشتم آذرماه ۱۳۶۱ [۲۹ نوامبر ۱۹۸۲] لایحه دفاعیه‌ای به ثبت رسانده بود، در لایحه مورخ دهم اسفندماه ۱۳۶۲ [۲۹ فوریه ۱۹۸۴] خواهان، طرف دعوا واقع شده است.

* منظور از ارقام دلاری در سراسر این حکم، دلار امریکاست.

۳ - در دومین ادعای مطروح علیه سی بی اس رکوردز، مبلغ /-۹۲۶،۱۶۰ دلار (۲) فزون بر بهره، به عنوان غرامت عدم پرداخت ادعایی تعدادی صورتحساب صادره برای کالاهایی که در سالهای ۱۹۷۷ و ۱۹۷۸ توسط شرکت تابعه هلندی خواهان، به نام سی بی اس.گرامافونپلاتن ب. ف. ("شرکت تابعه هلندی سی بی اس") به سی بی اس رکوردز فروخته و تحویل شده بود، مطالبه شده است.

۴ - در سومین ادعای مطروح علیه سی بی اس رکوردز، پرداخت مبلغ /-۶۹،۰۰۰ دلار به اضافه بهره، بابت خدماتی که حسب ادعا در سالهای ۱۹۷۷ و ۱۹۷۸ توسط شرکت تابعه فرانسوی خواهان، سی بی اس اینترنشنال اس. ا. ("شرکت تابعه فرانسوی سی بی اس") به سی بی اس رکوردز ارائه شده بود، مطالبه گردیده است.

۵ - چهارمین ادعای مطروح علیه سی بی اس رکوردز، از جانب سی بی اس رکوردز اینترنشنال ("سی آر آی") که شعبه‌ای از سی بی اس تلقی می‌شود و فاقد شخصیت حقوقی جداگانه‌ای است اقامه شده است. این ادعا مبتنی است بر

(۲) تقاضای غرامت بابت این ادعا در جریان رسیدگیها به کرات تغییر کرد. خواهان در دادخواست خود، بدواً غرامتی به مبلغ /-۱۸۸،۰۰۰ دلار مطالبه کرد که معادل دلاری رقم /-۳۷۱،۵۵۶ فلورن هلند بود که به نرخ /-۰/۵۰۵۹ دلار به ازای هر فلورن تسعیر شده بود. خواهان در لایحه مورخ ۳۰ مردادماه ۱۳۶۵ [۲۱ اوت ۱۹۸۶] خود اظهار داشت که نرخ صحیح تسعیر برابر با /-۰/۷۵ دلار به ازای هر فلورن بوده و در نتیجه، مبلغ مورد ادعا را به /-۲۷۸،۶۶۷ دلار افزایش داد. در جلسه استماع، خواهان تصدیق کرد که آن بخش از ادعا که مبتنی بر صورتحسابهایی است که بدواً به دلار صادر شده و شرکت تابعه هلندی سی بی اس از نظر محاسبه آنرا جمعاً به /-۲۰۴،۷۰۲ فلورن تبدیل کرده بود، باید به رقم اولیه صورتحساب شده، یعنی /-۸۳،۶۵۶ دلار ارزش گذاری شود. علاوه بر این، در مورد مابقی ادعا که بابت مبالغی است که صورتحساب آن بدواً به فلورن صادر شده و کلاً /-۱۶۶،۸۵۴ فلورن بود، خواهان نرخ تسعیر /-۰/۴۶۳۱ دلار (میانگین نرخ تبدیل در سال ۱۹۷۸) را در برابر هر دلار قبول کرد، که در نتیجه، رقم ادعا به /-۷۷،۲۷۰ دلار بالغ گردید. از اینرو، جمع غرامت مورد تقاضا در این ادعا به رقم /-۱۶۰،۹۲۶ دلار تقلیل یافت.

بدهی ادعایی سی بی اس رکوردز به سی آر آی به مبلغ ۴۳،۱۴۸/۵۸ دلار به اضافه بهره، بابت مبلغی که سی آر آی در سال ۱۹۷۹ حسب ادعا، در ارتباط با بدهی ادعایی سی بی اس رکوردز به شرکت تابعه اسرائیلی خواهان، یعنی سی بی اس رکوردز (اسرائیل) لیمیتد ("سی بی اس اسرائیل") به شرکت اخیرالذکر بازپرداخت کرده است.

۶ - پنجمین ادعای خواهان، علیه ایران و بنیاد مستضعفان اقامه شده است و نه علیه سی بی اس رکوردز. این ادعا که کلاً بالغ بر ۱،۱۳۵،۰۰۰/ دلار، (۳) به اضافه بهره است، از مصادره ادعایی ۶۶ درصد علایق مالکانه خواهان در سه شرکت سهامی خاص ایرانی ناشی می‌شود که حسب اظهار خواهان، توسط ایران از طریق بنیاد مستضعفان، صورت گرفته است. سه شرکت سهامی خاص یاد شده عبارتند از شرکت سهامی خاص سی بی اس رکوردز، شرکت سهامی خاص پخش آهنگ ایران و شرکت سهامی خاص آپریل موزیک (مجتمعاً "شرکتهای ایرانی سی بی اس") که طبق قرارداد مشارکتی که در سال ۱۹۷۶ توسط سی بی اس با شرکای ایرانی منعقد گردید، تشکیل شدند. (۴)

(۳) خواسته اولیه ۱،۴۴۵،۰۰۰/ دلار بود که در لایحه تسلیمی خواهان به تاریخ ۳۰ مردادماه ۱۳۶۵ [۲۱ اوت ۱۹۸۶] به رقم حاضر تغییر یافته است.

(۴) این ادعا به صورت دیگری نیز مطرح شده است، بدین ترتیب که بنیاد حقوق خواهان تحت قرارداد مشارکت را بطور غیرقانونی تصرف کرده است. بدو، سی بی اس چندین ادعای تخییری به شرح زیر مطرح ساخت که بعداً در لایحه مورخ ۳۰ مردادماه ۱۳۶۵ [۲۱ اوت ۱۹۸۶] خود، آنها را رها کرد: ادعای غصب داراییهای شرکتهای ایرانی سی بی اس توسط ایران به مبلغ ۱،۸۶۳،۷۹۹/ دلار (که در جوابیه دهم اسفند ۱۳۶۲ / ۲۹ فوریه ۱۹۸۴ به رقم ۱،۲۳۰،۱۰۷/ دلار تقلیل داده شد)؛ مطالبه مبلغ ۱،۸۶۳،۷۹۹/ (که آن نیز به رقم ۱،۲۳۰،۱۰۷/ دلار تقلیل یافت) بابت خسارت محروم شدن ادعایی سی بی اس از حقوق قراردادی خود تحت قرارداد مشارکت. سی بی اس همچنین ادعایی به مبلغ ۱۳۱،۰۰۰/ دلار بابت عدم پرداخت قیمت تولیدات و تجهیزات علیه سی بی اس رکوردز طرح کرده بود، که بعداً این ادعا را نیز ترک کرد.

۷ - خواندگان منکر آنند که مصادره‌ای مستلزم پرداخت غرامت در مورد شرکتهای ایرانی سی بی اس صورت گرفته و به دلایل صلاحیتی، ماهوی و کافی نبودن ادله، به این مطلب ایراد می‌گیرند که سی بی اس رکوردز، خواه برای بازپرداخت وام و خواه بابت سایر دیون مورد مطالبه سی بی اس، باید مسئول شناخته شود.

۸ - شرکتهای ایرانی سی بی اس مجتعا" ادعاهای متقابلی بابت خسارات متحملة در نتیجه سوء مدیریت ادعایی این شرکتها و رها کردن آنها توسط مدیران منصوب خواهان، مطرح ساخته‌اند.

۹ - هر دو طرف خواستار هزینه‌های مربوط به داوری هستند.

۱۰ - جلسه‌استماع مقدماتی پرونده در تاریخ ۳۱ تیرماه ۱۳۶۴ [۲۲ ژوئیه ۱۹۸۵] برگزار، و جلسه‌استماع پرونده در دهم بهمن‌ماه ۱۳۶۸ [۳۰ ژانویه ۱۹۹۰] تشکیل گردید.

دوم. واقعیات (۵)

۱۱ - در تاریخ نهم مهرماه ۱۳۵۵ [اول اکتبر ۱۹۷۶] سی بی اس از طریق شعبه خود، یعنی سی آر آی، قرارداد مشارکتی ("قرارداد") با یک شرکت سهامی خاص ایرانی به نام تکنیساز ("تکنیساز")، و چهار نفر سهامدار تکنیساز، به اسامی دکتر مهدی بوشهری، آقای سرکیس صفریان، آقای تقی امامی و آقای سید وثوق، منعقد ساخت. در تاریخ یاد شده، آقای بوشهری با در دست داشتن ۴۰ درصد علائق مالکانه شرکت، بزرگترین سهامدار تکنیساز بود.

(۵) پاره‌ای واقعیات، در ارتباط با بحث راجع به صلاحیت و ماهیت ادعاها، در بخش‌های سوم و چهارم این حکم، عندالاقضاء^۶ به طور مشروح‌تر مورد بررسی قرار گرفته است.

۱۲ - به موجب این قرارداد، سه شرکت ایرانی به اسامی شرکت سهامی خاص سی بی اس رکوردز، شرکت سهامی خاص پخش آهنگ ایران ("پخش آهنگ") و شرکت سهامی خاص آپریل موزیک ("آپریل موزیک") در فاصله پنجم دی ماه ۱۳۵۵ و ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۳۵۷ [۲۶ دسامبر ۱۹۷۶ و سوم مه ۱۹۷۸] تأسیس شدند. سرمایه سی بی اس رکوردز ۵۵ میلیون ریال (۶) بود که به ۵،۵۰۰ سهم با نام /- ۱۰،۰۰۰ ریالی بخش شده بود، سرمایه پخش آهنگ /- ۱۲،۵۰۰،۰۰۰ ریال بود که به ۱،۲۵۰ سهم با نام /- ۱۰،۰۰۰ ریالی بخش شده بود و سرمایه آپریل موزیک یک میلیون ریال بود که به ۱۰۰۰ سهم با نام /- ۱۰۰۰ ریالی بخش شده بود. مطابق قرارداد، سی بی اس ۶۶ درصد سرمایه هر یک از سه شرکت را نقداً پرداخت و لذا ۶۶ درصد سهام را دریافت کرد و تکنیساز ۳۴ درصد بقیه سرمایه را نقداً پرداخت و لذا ۳۴ درصد علایق شرکتهای یاد شده را تحصیل کرد. شرکتهای ایرانی سی بی اس به منظور اشتغال در زمینه ضبط، تولید، واردات، صادرات و فروش نوار و صفحه و پخش موسیقی در ایران تأسیس شده بودند.

۱۳ - در قرارداد مقرر شده بود که هر یک از شرکتهای ایرانی سی بی اس شش نفر مدیر خواهد داشت که چهار نفر آنها را سی بی اس، و دو نفر را تکنیساز تعیین خواهند کرد. سی بی اس همچنین حق داشت حسابرس، بازرس، مدیرکل و وکیل هر شرکت را تعیین، و همچنین حسابداران خبره برای رسیدگی به صورتهای مالی سالانه نصب کند. قرارداد مضافاً مقرر می داشت که سی بی اس اختیار و مسئولیت کلی و روزمره برای اداره امور شرکتهای ایرانی سی بی اس خواهد داشت.

(۶) سرمایه سهام سی بی اس رکوردز در ۱۵ فروردین ماه ۱۳۵۶ [چهارم آوریل ۱۹۷۷] از رقم اولیه /- ۱۲،۵۰۰،۰۰۰ ریال به /- ۵۵،۰۰۰،۰۰۰ ریال افزایش یافت.

۱۴ - در تاریخ هفتم آذرماه ۱۳۵۶ [۲۸ نوامبر ۱۹۷۷] خواهان و سی بی اس رکوردز قرارداد وامی امضاء کردند که طبق آن، خواهان متعهد شد وجوهی را تحت شرایطی معین بنا به درخواست سی بی اس رکوردز در اختیار این شرکت قرار دهد. در بند ۱ قرارداد وام مقرر شده بود که حداکثر مبلغی که سی بی اس رکوردز می‌تواند از خواهان وام بگیرد، هیچگاه نباید از ۶۶۰،۰۰۰/- دلار تجاوز کند و علاوه بر این، در بند ۷ مقرر شده بود که خواهان ملزم به اعطای هیچ وامی به سی بی اس رکوردز نیست، مگر آنکه شرکت اخیر به طور همزمان از تکنیساز نیز وام بگیرد. طبق این شرط، خواهان ملزم نبود مبلغی بیش از ۱۹۴ درصد معادل دلاری وجوهی که سی بی اس رکوردز در آزمون از تکنیساز قرض گرفته بود، وام دهد. در قرارداد مشخصاً "قید شده بود که خواهان می‌تواند وام مورد تقاضای سی بی اس رکوردز را به طور مستقیم یا غیرمستقیم تأمین نماید. طرفین موافقت کردند که بهره‌ای به نرخ ۱۴ درصد در سال از تاریخ رسمی استقرار تا تاریخ رسمی بازپرداخت به وامها تعلق گیرد و کلیه مبالغ وام دریافتی توسط سی بی اس رکوردز حداکثر تا تاریخ نهم آذرماه ۱۳۵۸ [۳۰ نوامبر ۱۹۷۹] تمام و کمال مسترد شود. شرکت تابعه آلمانی سی بی اس در زمانهای مختلفی در فاصله دسامبر ۱۹۷۷ و دسامبر ۱۹۷۸، جمعا مبلغ ۷۷۸،۰۰۰/- دلار به سی بی اس رکوردز وام داد. هیچ قسمت از این مبلغ توسط سی بی اس رکوردز بازپرداخت نشده است.

۱۵ - خواهان مدعی است که به دلیل رویدادهای مرتبط با انقلاب اسلامی که بر همگان معلوم است، کارکنان خارجی سی بی اس در دسامبر ۱۹۷۸ و ژانویه ۱۹۷۹ از ایران فراخوانده شدند. بنا به گفته خواهان، در فوریه ۱۹۷۹ یکی از کمیته‌های انقلاب ساختمان‌های شرکت‌های ایرانی سی بی اس را اشغال و به عنوان ستاد خود شروع به استفاده از آنها کرد.

۱۶ - در ژوئیه ۱۹۷۹، کلیه سهام متعلق به بزرگترین سهامدار تکنیساز، یعنی مهدی

بوشهری طبق ماده ب قانون حفاظت و توسعه صنایع ایران، مورخ ۱۴ تیرماه ۱۳۵۸ [پنجم ژوئیه ۱۹۷۹] رسماً" مصادره و به بنیاد مستضعفان منتقل گردید. خواهان می‌گوید که بنیاد، کنترل کامل تکنیساز را نیز در اختیار گرفت. خواندگان گرچه انکار نمی‌کنند که سهام تکنیساز که قبلاً" متعلق به بوشهری بود، مصادره و به بنیاد منتقل گردیده، اما منکر آنند که بنیاد تکنیساز را تحت کنترل دارد. خواندگان می‌گویند که بنیاد فقط وظایف یک سهامدار معمولی را ایفا می‌کند.

۱۷ - در تاریخ دهم مردادماه ۱۳۵۸ [اول اوت ۱۹۷۹]، آقای صفریان یکی از سهامداران اقلیت تکنیساز، از جانب هیأت مدیره به سهامداران شرکتهای ایرانی سی بی اس اطلاع داد که جلسات عادی و فوق‌العاده سهامداران در تاریخ ۳۰ مردادماه ۱۳۵۸ [۲۱ اوت ۱۹۷۹] در محل شرکت تکنیساز تشکیل خواهد شد. اطلاعیه مزبور طی تلکس به خواهان، به عنوان سهامدار عمده، به سایر سهامداران خارجی (یعنی سه شرکت تابعه سی بی اس)، به تکنیساز و نیز به بنیاد، که اکنون به عنوان دارنده یک سهم در شرکتهای ایرانی سی بی اس عمل می‌کرد، مخابره گردید. در اطلاعیه ذکر شده بود که چون این دومین باری است که برای تشکیل جلسات دعوت به عمل می‌آید، لذا طبق اساسنامه شرکتهای، با حضور هر تعداد از سهامداران دارای حق رای، حد نصاب لازم برای تصویب مصوبات معتبر، حاصل خواهد شد.

۱۸ - جلسات عادی و فوق‌العاده سهامداران سی بی اس رکوردز در تاریخ مقرر تشکیل شد. خواهان وکالت نامه‌های مربوط به تفویض حق رأی در آن جلسات را تسلیم کرد. خواهان اظهار می‌دارد که با این وصف بنیاد از قبول این وکالتنامه‌ها خودداری کرد، به‌گونه‌ای که جلسات بدون حضور نمایندگان سی بی اس تشکیل شد. خواندگان انکار می‌کنند که از حضور نمایندگان سی بی اس ممانعت به عمل آمده باشد و ادعا می‌کنند که نمایندگان سهامداران خارجی خود از حضور در جلسات

خودداری کردند، زیرا وکالتنامه‌ها را معتبر نمی‌دانستند. بنابراین، جلسات فقط با حضور سهامداران ایرانی تشکیل شد که عبارت بودند از: تکنیساز، بنیاد، و سه نفر از چهار سهامدار اولیه تکنیساز، یعنی آقای صفریان، آقای امامی و آقای وثوق. در "مجمع عمومی فوق‌العاده" سی بی اس رکوردز تصمیم گرفته شد که تعداد مدیران شرکت از شش نفر به پنج نفر کاهش یابد. متعاقباً در "مجمع عمومی عادی که به طور فوق‌العاده تشکیل گردید" هیأت مدیره جدیدی مرکب از بنیاد، تکنیساز، آقای صفریان، آقای امامی و آقای وثوق انتخاب شد.

۱۹ - در تاریخ دوم مهرماه ۱۳۵۸ [۲۴ سپتامبر ۱۹۷۹]، خواهان تلکسی به "سی بی اس رکوردز" و بنیاد فرستاده، ضمن مطالبی، اظهار داشت:

امتناع غیرقانونی و بیسابقه شما از پذیرش وکالتنامه‌های
تسلیمی برای تفویض حق رأی در جلسه ۳۰ مردادماه
۱۳۵۸ [۲۱ اوت ۱۹۷۹] عملاً "کنترل سی بی اس را بر
سرنوشت [شرکتهای ایرانی سی بی اس] زایل کرده است.

علاوه‌براین، خواهان از سی بی اس رکوردز و بنیاد خواست که مجمع عمومی عادی با حضور کلیه سهامداران در اکتبر ۱۹۷۹، در پاریس تشکیل شود تا مسایلی از جمله وضعیت مالی شرکتهای ایرانی سی بی اس و انتخاب مدیران جدید بررسی گردد. اما تکنیساز در پاسخ طی تلکسی مورخ ۱۶ مهرماه ۱۳۵۸ [هشتم اکتبر ۱۹۷۹] تصریح کرد که سهامداران ایرانی حاضر به شرکت در جلسه در پاریس نیستند و تنها در صورتی که جلسه در تهران تشکیل شود، در آن حضور خواهند یافت. خواهان طی تلکسی به تاریخ ۱۴ آبان‌ماه ۱۳۵۸ [پنجم نوامبر ۱۹۷۹] که به آقای صفریان مخابره شد، ضمن اشاره به تصرف سفارت امریکا در تهران و نا امن بودن مسافرت شرکای امریکایی به تهران، درخواست خود را برای تشکیل جلسه‌ای در خارج از ایران تجدید کرد. سی بی اس اعلام کرد که "تقریباً هر محلی خارج از ایران برای تشکیل جلسه از نظر ما قابل قبول خواهد بود". بنظر نمی‌رسد که خواهان هیچگاه

پاسخی به این مراسله دریافت کرده باشد. بنیاد طی تلکس مورخ سوم دی‌ماه ۱۳۵۸ [۲۴ دسامبر ۱۹۷۹] که برای سی بی اس نیز فرستاده شد، اطلاع داد که جلسات عمومی عادی و فوق‌العاده سهامداران شرکتهای ایرانی سی بی اس در تاریخ ۱۵ دی‌ماه ۱۳۵۸ [پنجم ژانویه ۱۹۸۰] در تهران تشکیل خواهد شد.

۲۰ - خواهان اظهار می‌دارد که بنیاد پس از ضبط کلیه سهام تکنیساز، خود را [به جای تکنیساز] به عنوان شریک سی بی اس در قرارداد مشارکت، قلمداد کرد و کنترل کامل فعالیت‌های تجاری شرکتهای ایرانی سی بی اس را در سال ۱۹۷۹ به دست گرفت. خواهان اظهار می‌دارد که از آنزمان به بعد، بنیاد علی‌رغم میل خواهان، شرکتها را تحت کنترل و اداره خود گرفته، نه گزارش از کار آنها داده و نه عواید حاصل از آنها را به خواهان رد کرده و بدین ترتیب، سی بی اس را از علائق مالکانه خود در این شرکتها محروم ساخته است. خواهان اظهار می‌دارد که این محرومیت ادعایی قطعا تا تاریخ ۳۰ مردادماه ۱۳۵۸ [۲۱ اوت ۱۹۷۹] که هیأت مدیره منتخب سی بی اس عزل و مدیران منتخب بنیاد جانشین آن شدند، صورت گرفت و به منزله مصادره علائق مالکانه وی بوده است.

۲۱ - خواندگان انکار می‌کنند که از ۶۶ درصد علائق مالکانه شرکتهای ایرانی سی بی اس که متعلق به خواهان بوده، سلب مالکیت به عمل آمده و اظهار می‌دارند که برعکس، حق سهامداری سی بی اس همواره محترم شمرده شده و کماکان محترم شمرده می‌شود. خواندگان همچنین استدلال می‌کنند که خواهان به دلیل وضعیت وخیم مالی و دورنمای آتی نامطلوب شرکتهای ایرانی سی بی اس، این شرکتها را تعدا رها کرد. خواندگان ادعا می‌کنند که خواهان با عدم حضور در جلسات مجمع عمومی سهامداران شرکتها که همواره بدانها دعوت شده بود، به میل خود از اعمال حقوق خود به عنوان سهامدار امتناع کرده است.

۲۲ - خواهان که یک شرکت [ثبت شده در ایالت] نیویورک و سهام آن در اختیار عموم است، مدارکی از جمله یک برگ گواهی صادر شده توسط دبیر [ثبت شرکت‌های] ایالت نیویورک، نسخ صفحات ذریبط فرمهای ۱۰- ک تسلیمی به کمیسیون بورس و اوراق بهادار و وکالتنامه‌های تفویض حق رای، صادره در طول دوره ذریبط را ارائه کرده که به نحو متقاعد کننده‌ای برای دیوان ثابت می‌کند که خواهان طبق تعریف مندرج در بند ۱ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی، تبعه ایالات متحده است. خواهان به علاوه مدارک دیگری از جمله، گواهی حسابرس، صورت اسامی افراد حاضر در جلسات مجمع عمومی سهامداران، فهرست شرکت‌های تابعه که همراه فرمهای ۱۰- ک به ثبت رسیده، گواهی‌های سهام و گواهی به قید سوگندی توسط دستیار دبیر خواهان تسلیم کرده که حاکیست در طول دوره ذریبط، خواهان صاحب تمامی شرکت تابعه فرانسوی خود، به نام سی بی اس اینترنشنال اس. ا. و همچنین یک شرکت تابعه سوئیسی سی بی اس به نام سی بی اس کلمبیا آ. گ، بوده که این یک به نوبه خود، صاحب تمامی سی بی اس اسخالپلاتن گ ام ب هاء، یعنی شرکت تابعه آلمانی سی بی اس و سی بی اس گرامافونپلاتن، شرکت تابعه هلندی سی بی اس بوده است. در نتیجه، خواهان می‌تواند ادعاهای غیرمستقیمی از طرف شرکت‌های تابعه آلمانی، هلندی و فرانسوی خود طبق بند ۲ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی اقامه کند. دیوان همچنین متقاعد شده است که سی بی اس رکوردز اینترنشنال در کلیه اوقات شعبه‌ای از خواهان بوده، بدون آنکه شخصیت حقوقی جداگانه‌ای از آن داشته باشد.

۲۳ - دیوان همچنین متقاعد شده است که نسبت به موضوع ادعاهای صلاحیت دارد، به این معنی که ادعاهای به گونه مقرر در بند ۱ ماده دو بیانیه حل و فصل دعاوی، از دیون، قراردادهای، سلب مالکیتها یا سایر اقدامات موثر بر حقوق مالکیت ناشی

می‌شوند. علاوه بر این، اختلافی نیست که ادعاهای مورد بحث در طول دوره ذیربط مستمرا" متعلق به اتباع ایالات متحده و در تاریخ بیانیه حل و فصل دعاوی، پابرجا بوده‌اند.

۲۴ - دیوان برای احراز صلاحیت خود باید همچنین تعیین کند که آیا ادعاها طبق تعریف مندرج در بند ۳ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی، متوجه "ایران" است یا خیر. خواهان از دولت جمهوری اسلامی ایران، بنیاد مستضعفان و شرکت سهامی خاص سی بی اس رکوردز به عنوان خواندگان نام برده است. بحثی در این نیست، و دیوان نیز قبلاً" نظر داده است که بنیاد مستضعفان یک سازمان تحت کنترل دولت ایرانست. نگر: قرار اعدادی شماره ۱-۱۳۴-۵۴ صص ۳۱-۳۰ [متن فارسی] مورخ ۲۶ شهریورماه ۱۳۶۴ [۱۷ سپتامبر ۱۹۸۵] در پرونده هایت اینترنشنال کورپوریشن، و سایرین و جمهوری اسلامی ایران، و سایرین (چاپ شده در 72, 94 Iran-U.S. C.T.R. 9). خواهان استدلال می‌کند که در سال ۱۹۷۹، سی بی اس رکوردز همراه با سایر شرکتهای ایرانی سی بی اس به صورت یک واحد تحت کنترل دولت ایران درآمدند، زیرا بنیاد بدنبال توقیف سهام دکتر بوشهری، مدیریت و کنترل تکنیساز را که ۳۴ درصد علایق مالکانه سی بی اس رکوردز را در اختیار داشت، به دست گرفت و با کنار گذاشتن سیستماتیک خواهان از هرگونه شرکت مؤثر در امور آن، در صدد بدست گرفتن کنترل کامل شرکت اخیرالذکر برآمد. خواندگان اظهار می‌دارند که سی بی اس رکوردز یک شرکت سهامی خاص است که بنیاد، همانگونه که در مورد تکنیساز عمل می‌کند، فقط وظایف یک سهامدار عادی را در آن ایفاء می‌نماید. بدین ترتیب، خواندگان نتیجه می‌گیرند که ادعاهای مطروح علیه سی بی اس رکوردز در حیطه صلاحیت دیوان نیست.

۲۵ - ادله و مدارک دلالت بر آن دارد که بنیاد نه فقط کلیه سهام متعلق به بزرگترین

سهامدار شرکت تکنیساز، یعنی مهدی بوشهری را تحصیل کرده، بلکه کنترل کامل تکنیساز را نیز به دست گرفته است. خواهان نامه‌ای به امضای شخصی که هم نماینده تکنیساز و هم نماینده بنیاد بود و تکنیساز آنرا در تاریخ ۲۷ اسفندماه ۱۳۵۸ [۱۷ مارس ۱۹۸۰] به رنک زیراکس لیمیتد، لندن ارسال داشت، به عنوان مدرک ارائه کرده است. در نامه مزبور ضمن مطالبی آمده است:

طبق حکم دیوانعالی [جمهوری] اسلامی ایران، کلیه دارایی‌های دکتر بوشهری ضبط گردیده و بنیاد مستضعفان مسئول اداره و کنترل دارایی‌های دکتر بوشهری است
در حال حاضر، تکنیساز اس. ا. یک شرکت وابسته به بنیاد مستضعفان به شمار می‌رود. [خط تأکید اضافه شده است].

خواهان نامه دومی نیز به تاریخ ۲۷ فروردین‌ماه ۱۳۵۹ [۱۶ آوریل ۱۹۸۰] تسلیم کرده که مستقیماً "توسط بنیاد به رنک زیراکس لیمیتد فرستاده شده و در آن، بنیاد ضمن مطالبی اظهار داشته است:

همانطور که به خوبی اطلاع دارید، دکتر بوشهری رئیس هیئت مدیره رنک زیراکس (ایران) و یکی از سهامداران ثبت شده آن و همچنین از سهامداران عمده شرکت تکنیساز اس. ا. بوده است
در حال حاضر تکنیساز اس. ا. یک شرکت وابسته به بنیاد مستضعفان است و تحت مدیریت کامل آن قرار دارد. [خط تأکید اضافه شده است].

به نظر دیوان، نامه‌های مزبور، مدارک محمول برصحتی است دال بر اینکه تکنیساز در تاریخ ۲۹ دی‌ماه ۱۳۵۹ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۱] یعنی تاریخ بیانیه‌های الجزیره، واحدی بوده که از طریق بنیاد مستضعفان تحت کنترل دولت ایران قرار داشته است. خوانندگان هیچ مدرکی در رد این مطلب ارائه نکرده‌اند، حال آنکه اگر ادله‌ای در مورد عدم کنترل وجود داشت، خوانندگان باید بدان دسترسی می‌داشتند و می‌توانستند آنرا ارائه کنند.

۲۶ - بنیاد با اعمال کنترل بر تکنیساز، یعنی طرف قرارداد مشارکت خواهان در عملیات شرکتهای ایرانی سی بی اس، سهام تکنیساز را در سی بی اس رکوردز نیز کنترل می کرده است. دیوان اکنون باید تعیین کند که آیا بنیاد از طریق این مداخله در سی بی اس رکوردز، شرکت یاد شده را تحت کنترل دولت قرار داده است یا خیر. نظر به اینکه خواهان ۶۶ درصد علایق مالکانه در سی بی اس رکوردز داشته، لذا ۳۴ درصد علایق متعلق به ایران در سی بی اس رکوردز از طریق تکنیساز، مسلماً به خودی خود کافی نبوده تا کنترل محسوب شود. با این وصف، این مطلب مورد قبول عام است که دولت می تواند به طرقی غیر از تحصیل مالکیت سرمایه یا سایر علایق مالکانه، کنترل یک شخص حقوقی را به دست گیرد. نگر : حکم شماره ۳-۱۲۳۸۴/۲۲۷-۳۲۹، بند ۵۰، مورخ ۲۰ آبان ماه ۱۳۶۶ (۱۱ نوامبر ۱۹۸۷) در پرونده ایستمن کداک کامپنی و سایرین و جمهوری اسلامی ایران، (چاپ شده در 17 Iran-U.S. C.T.R. 153, 167). اداره یک شرکت بوسیله اشخاصی که توسط یک مرجع دولتی منصوب شده باشند، یا نظارت یا کنترل عملیات شرکتی توسط دولت یا نهاد دولتی، در عداد قرائن کنترل به شمار می روند. نگر : حکم شماره ۲-۸۸۰-۴۶۰، بند ۱۷ مورخ هشتم دی ماه ۱۳۵۸ [۲۹ دسامبر ۱۹۸۹] در پرونده امانوئل تو و گریتر مادستو اینشورنس و سایرین. این مسأله که آیا شرکتی در تاریخ بیانیه های الجزیره به گونه ای تحت کنترل دولت ایران بوده که بتوان آنرا مشمول تعریف "ایران" به شرح مندرج در بند ۳ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی دانست یا خیر، یک مسأله موضوعی است و مسأله فقط این نیست که آیا واحد مورد بحث به شکل یک واحد خصوصی موجودیت داشته و یا رسماً ملی یا مصادره شده است یا خیر. نگر : حکم شماره ۳-۲۵۵-۱۷۶، ص ۱۸ [متن فارسی] مورخ ششم اردیبهشت ماه ۱۳۶۴ [۲۶ آوریل ۱۹۸۵] در پرونده دیک آو دلهور اینک و سایرین و سازمان عمران تهران و سایرین (چاپ شده در 8 Iran-U.S. C.T.R. 144, 154). بنابراین، برای تعیین این مطلب که آیا ایران در واقع، قدرت فائقه، یعنی قدرت یا اختیار اداره، هدایت، نظارت یا مدیریت سی

بی اس رکوردز را داشته است یا خیر، به نحوی که شرکت اخیرالذکر به صورت یک واحد "تحت کنترل" در مفهوم بیانیه حل و فصل دعاوی در آمده باشد، دیوان باید کلیه اوضاع و احوالی را که در پرونده حاضر مدخلیت دارد، مورد توجه قرار دهد.

۲۷ - دیوان ملاحظه می کند که در قرارداد مشارکت مورخ نهم مهرماه ۱۳۵۵ [اول اکتبر ۱۹۷۶]، مؤسسين شرکتهای ایرانی سی بی اس موافقت کرده بودند که سی بی اس اختیارات وسیعی در زمینه مدیریت و کنترل، از جمله حق تعیین چهار نفر از شش نفر مدیر شرکتهای و نصب کلیه پرسنل اصلی دیگر را داشته باشد. با این وصف، در جلسات عادی و فوق العاده سی بی اس رکوردز در ۳۰ مردادماه ۱۳۵۸ [۲۱ اوت ۱۹۷۹] تعداد مدیران این شرکت از شش نفر به پنج نفر کاهش داده شد و به علاوه، هیأت مدیره جدیدی مرکب از تکنیساز، بنیاد و سه نفر از سهامداران تکنیساز، بدون موافقت خواهان، انتخاب گردید. همینطور بازرسان جدید و مدیر عاملی نیز منصوب شدند. صورتجلسه مربوط به "جلسه عمومی عادی سی بی اس رکوردز که به طور فوق العاده تشکیل گردیده"، به شرح زیر حکایت از اعمال نفوذ بنیاد دارد:

مجمع عمومی به هیئت مدیره اجازه داد که ضمن بررسی کلیه قراردادهای شرکت نسبت به آن دسته از قراردادهای اعم از قراردادهای منعقد شده فیما بین اشخاص و موسسات خارجی و داخلی که به مصلحت شرکت و متناسب با هدفها و خط مشی های انقلاب اسلامی ایران نمیشد، اتخاذ تصمیم نموده و روشهای مقتضی اتخاذ نماید.

۲۸ - مدارک تسلیم شده در پرونده حاضر ثابت می کند که پس از ۳۰ مردادماه ۱۳۵۸ [۲۱ اوت ۱۹۷۹]، سی بی اس دیگر سی بی اس رکوردز را تحت کنترل نداشته و مضافاً اینکه کنترل مزبور را در واقع بنیاد اعمال می کرده است. به ویژه، از ۳۰ مردادماه ۱۳۵۸ [۲۱ اوت ۱۹۷۹] به بعد، تقریباً کلیه جلسات سهامداران شرکت، که نام آن به ایران رکورد تغییر یافت، به دعوت بنیاد تشکیل شده است. گرچه

خواهان تا مدتی همچنان دعوتنامه‌های جلسات سهامداران را دریافت می‌کرد، با این وصف، گزارش یا شرحی از فعالیتهای شرکت دریافت نکرده و هیچ دخالت دیگری در امور آن نداشته است. بر مبنای مراتب پیش گفته، دیوان داوری نتیجه می‌گیرد که سی بی اس رکوردز در تاریخ بیانیه‌های الجزیره از لحاظ احراز صلاحیت دیوان، یک واحد تحت کنترل دولت ایران بوده و لذا دعاوی مطروح علیه سی بی اس رکوردز، ادعاهای مطروح علیه "ایران" طبق تعریف مندرج در بند ۳ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی، به شمار می‌رود.

۲۹ - ایراد دیگری که خواندگان بر صلاحیت دیوان گرفته‌اند، اینست که بند ۹ قرارداد مشارکت بین سی بی اس و تکنیساز حاوی یک قید انتخاب مرجع رسیدگی است که صلاحیت رسیدگی به ادعاها را از دیوان سلب می‌کند. دیوان لازم نمی‌داند به این مسأله بپردازد که آیا قید مندرج در قرارداد بین سی بی اس و تکنیساز در مورد ادعاهای مطروح توسط سی بی اس علیه ایران، بنیاد و سی بی اس رکوردز مؤثر در مقام هست یا خیر، زیرا شرط مورد استناد خواندگان حتی به حل و فصل اختلافات بین طرفین نیز مربوط نمی‌شود، و صرفاً تشریفات را مقرر می‌دارد که در صورت سلب مالکیت سهام شرکتهای ایرانی سی بی اس، بعضاً یا کلاً، ناشی از عللی از جمله فرمان مراجع دولتی یا حکم دادگاههای ایران، باید دنبال شود. بند ۲۴ قرارداد نیز که مقرر می‌دارد:

هر اختلافی بین طرفین که از این موافقت نامه ناشی شود، در صورتیکه مستقیماً حل و فصل نگردد، نهایتاً از طریق داوری، بر اساس مقررات حل اختلاف و داوری هیئت داوری اتاق بین‌المللی بازرگانی در پاریس حل و فصل خواهد شد.

استدلال خواندگان را نفی می‌کند. دیوان داوری قبلاً نظر داده است که چنین شرطی در حیطه استثنای قید مرجع رسیدگی مندرج در بند ۱ ماده دو بیانیه حل و فصل دعاوی واقع نمی‌شود. نگر: قرار اعدادی شماره ۸-۲۹۳ دیوان عمومی، ص

۸ [فارسی] مورخ ۱۴ آبان‌ماه ۱۳۶۱ (پنجم نوامبر ۱۹۸۲) در پرونده استون اند
ویستر اورسیز گروپ، اینک. و شرکت ملی پتروشیمی و دیگران چاپ شده در
*{ 1 Iran-U.S. C.T.R. 274, 278

۳۰ - بر مبنای مراتب پیشگفته، دیوان بر این نظر است که نسبت به ادعاهای سی بی اس
صلاحیت دارد.

۳۱ - صلاحیت دیوان نسبت به ادعاهای متقابل مطروح توسط سی بی اس رکوردز،
پخش آهنگ و آپریل موزیک در حدی که لازم باشد، همراه با ماهیت ادعاهای
متقابل، در بخش "چهارم. (و)" این حکم، مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت.

چهارم. ماهیت

۳۲ - همانطور که دیوان در اوضاع و احوال مشابهی در بند ۳۴ حکم شماره
۲-۱۲۸/۱۲۹-۴۱۹ بند ۳۴، مورخ دهم فروردین ماه ۱۳۶۸ [۳۰ مارس ۱۹۸۹]
در پرونده سدکو اینکوریوریتد و سایرین و شرکت صنایع دریایی ایران و دیگران
خاطر نشان ساخت، ادعای سلب مالکیت علیه ایران، چنانچه بر حق باشد، مستلزم
اینست که ارزش شرکتهای ایرانی سی بی اس در تاریخی که به نظر دیوان صادره
شده‌اند، تعیین گردد. تعیین چنین ارزشی، مادام که نتیجه ادعاهای مطروح توسط
سی بی اس علیه سی بی اس رکوردز معلوم نشده، امکان‌پذیر نخواهد بود، زیرا
ادعاهای یاد شده، در حدی که بر حق شناخته شوند، از ارزش سی بی اس رکوردز
به همان میزان خواهند کاست. از اینرو، دیوان مناسب می‌بیند که قبل از رسیدگی
به ادعای سلب مالکیت، به ماهیت آن ادعاها بپردازد و مبالغی را که احیاناً
بر اساس آن ادعاها تعلق می‌گیرد، تعیین کند.

الف - ادعای وام

۳۳ - خواهان مبلغ ۷۷۸،۰۰۰/- دلار بابت کل مبلغی که توسط شرکت تابعه آلمانی سی بی اس از دسامبر ۱۹۷۷ تا دسامبر ۱۹۷۸ در چند نوبت، به صورت وام در اختیار سی بی اس رکوردز قرار گرفته، مطالبه می‌کند. خواهان همچنین بهره‌ای به نرخ قراردادی ۱۴ درصد در سال نسبت به وجوه مختلف، از تاریخ رسمی استقراض تا تاریخی که وام بازپرداخت می‌شود، خواستار است.

۳۴ - دیوان داوری متقاعد شده است و خواندگان نیز انکار نمی‌کنند که وام‌های مورد بحث به شرح زیر پرداخت شدند:

<u>تاریخ اعطای وام</u>	<u>مبلغ وام به دلار</u>
دهم آذرماه ۱۳۵۶ [اول دسامبر ۱۹۷۷]	۲۳۱،۰۰۰/-
۱۱ بهمن‌ماه ۱۳۵۶ [۳۱ ژانویه ۱۹۷۸]	۹۹،۰۰۰/-
پنجم اسفندماه ۱۳۵۶ [۲۴ فوریه ۱۹۷۸]	۶۶،۰۰۰/-
۲۲ اردیبهشتم‌ماه ۱۳۵۷ [۱۲ مه ۱۹۷۸]	۶۶،۰۰۰/-
۱۵ آبان‌ماه ۱۳۵۷ [ششم نوامبر ۱۹۷۸]	۲۰۰،۰۰۰/-
اول دی‌ماه ۱۳۵۷ [۲۲ دسامبر ۱۹۷۸]	۱۱۶،۰۰۰/-
	<hr/>
	جمع ۷۷۸،۰۰۰/-

۳۵ - اما خواندگان ایراد می‌کنند که طرفین در بند ۱ قرارداد وام موافقت کردند که کل مبلغ وام‌ها در هیچ زمانی از رقم ۶۶۰،۰۰۰/- دلار تجاوز نکند. آنان به علاوه استدلال می‌کنند که طبق بند ۷ قرارداد وام، خواهان حق نداشته مبلغی بیش از ۱۹۴ درصد وجوه استقراضی سی بی اس رکوردز از تکنیساز، به سی بی اس

رکوردز وام بدهد. خوانندگان می‌گویند که چون تکنیساز وجوهی کلا" به مبلغ /-۱۶،۷۴۳،۳۰۰ ریال در اختیار سی بی اس رکوردز گذارده بود، لذا خواهان نمی‌بایست بیش از /-۳۲،۴۸۲،۰۰۲ ریال یا حدوداً" /-۴۶۰،۰۰۰ دلار به سی بی اس رکوردز وام می‌داد. خوانندگان نتیجه می‌گیرند که سی بی اس تعهدی نسبت به بازپرداخت هر مقدار وام که خواهان زائد بر این مبلغ اعطاء کرده است، ندارد.

۳۶ - دیوان داوری با این نتیجه‌گیری موافق نیست. تنها هدف بندهای ۱ و ۷ قرارداد وام (نکته: بند ۱۴ فوق) تعیین حدود مبلغی است که سی بی اس رکوردز حق استقراض داشته و خواهان ملزم به اعطای آن بوده است، اما شرایط مزبور مانع از آن نیست که مبلغی که خواهان اضافه‌بر تعهد خود به سی بی اس رکوردز وام داده و سی بی اس رکوردز نیز آنرا پذیرفته، به وی بازپرداخت شود.

۳۷ - ظاهراً" خوانندگان همچنین اظهار می‌دارند که با توجه به بسنده نبودن سرمایه سی بی اس رکوردز، وامها در واقع آورده‌ای به سرمایه شرکت بوده و از اینرو باید به عنوان دارائی شرکت محسوب شود، نه وام. دیوان خاطر نشان می‌سازد که هیچ دلیلی حاکی از اینکه وامها در دفاتر سی بی اس رکوردز و شرکت تابعه آلمانی سی بی اس به عنوان حقوق صاحبان سهام ثبت شده باشند و نه به عنوان وام، در پرونده یافت نمی‌شود. دیوان همچنین ملاحظه می‌کند که قرینه‌ای حاکی از اینکه هر یک از طرفین اقدامی جهت تبدیل وامها به سرمایه شرکت به عمل آورده باشد، وجود ندارد، و به تبع آن، دیوان مبنایی برای اینکه وامها را به عنوان دارایی تلقی کند و نه وام، در دست ندارد. نکته: بند ۴۱ حکم پرونده سدکو، مذکور در بالا.

۳۸ - بالاخره خوانندگان استدلال می‌کنند که دیوان نباید حکم به بازپرداخت وامها بدهد، به این دلیل که در سال ۱۹۷۹ این وامها بدون انحلال سی بی اس رکوردز، قابل

بازپرداخت نمی‌بود. خواندگان به علاوه اظهار می‌دارند که حتی در صورت انحلال، با توجه به وضعیت مالی وخیم شرکت، هیچگونه امکان بازپرداخت وامها وجود نداشت. دیوان داوری قبلاً "نظر داده است که توانایی (یا عدم توانایی) مفروض یک واحد تحت کنترل ایران به پرداخت مبلغ حکم صادره علیه وی بابت یک دین معتبر، ربطی به تعیین مبلغ حکم ندارد. نگر: بند ۴۲ حکم پرونده سدکو مذکور در بالا. ایران در بیانیه‌های الجزیره متعهد شده است که دیون واحدهای تحت کنترل خود را بپردازد و حساب تضمینی را هم بدان منظور افتتاح کرده و نگاهداشته است. در پرونده سدکو، دیوان همچنین نظر داد که این تعهد ایران به وضوح "تمام" دیون واحد تحت کنترل را در برمی‌گیرد، خواه واحد مزبور در اثر وصول وام ورشکسته اعلام می‌شد، یا نمی‌شد. همانجا. همان استدلال در اینجا نیز صدق می‌کند و به تبع آن، استدلال خواندگان رد می‌شود.

۳۹ - بر مبنای مراتب پیش‌گفته، دیوان داوری بر این نظر است که وامها، بدهیهای معتبر و قابل وصولی هستند، و حکمی به مبلغ /- ۷۷۸،۰۰۰ دلار بابت کل میزان آنها به نفع خواهان صادر می‌کند.

ب - ادعای شرکت تابعه هلندی

۴۰ - خواهان بابت صورتحسابهای پرداخت نشده مربوط به کالاهایی که در سالهای ۱۹۷۷ و ۱۹۷۸ توسط شرکت تابعه هلندی سی بی اس، به سی بی اس رکوردز فروخته و تحویل شده، غرامتی به مبلغ /- ۱۶۰،۹۲۶ دلار، علاوه بر بهره مطالبه می‌کند. مبلغ مورد مطالبه مشتمل است بر /- ۸۳،۶۵۶ دلار بابت صورتحسابهایی که بدواً به دلار و مبلغ /- ۷۷،۲۷۰ دلار معادل دلاری صورتحسابهایی که بدواً به فلورن صادر شده بود. نگر: پانویس ۲ بالا. خواهان صورتحسابها و خلاصه حسابهای ارسالی شرکت تابعه هلندی به سی بی اس رکوردز، و همچنین در غالب موارد، اسناد حمل

مربوطه و در تعدادی موارد نیز گواهی‌های مبدا^۶ را ارائه کرده است.

۴۱ - خوانندگان به صحت حسابهای تسلیم شده توسط خواهان ایراد می‌گیرند. خوانندگان صورت تطبیق بدون تاریخی را که توسط سی بی اس رکوردز تهیه شده و وضعیت حسابها را تا تاریخ نهم آبان‌ماه ۱۳۵۷ [۳۱ اکتبر ۱۹۷۸] نشان می‌دهد ارائه کرده‌اند. صورت حساب مزبور حاکی است که در دفاتر شرکت یاد شده، مغایرت‌هایی در حسابهای این شرکت و شرکت تابعه هلندی سی بی اس وجود داشته که علی‌الظاهر عمدتاً ناشی از مبالغ اضافه‌ای است که در صورت حسابها منظور شده‌اند. [در آنجا] مبلغی معادل ۳۴۰،۷۶۰/- فلورن به عنوان مانده بدهی تعدیل شده سی بی اس رکوردز به شرکت تابعه هلندی سی بی اس ذکر شده است. علاوه بر این، صورت تطبیق مزبور نشان می‌دهد که مبالغ مختلفی جمعا^۷ معادل ۴،۵۳۶/- فلورن، "صورتحساب شده ولی دریافت نشده" است. دیوان ملاحظه می‌کند که خواهان شش فقره صورتحساب مربوط به این مبالغ را به عنوان مدرک ارائه کرده است. با این وصف، پنج فقره از این صورتحسابها فاقد اسناد حمل است و اسناد حمل مربوط به صورتحساب ششم به مبلغ ۴۶۴/۵۵ فلورن ناقص است. دیوان همچنین ملاحظه می‌کند که در مقابل رقم ۹،۰۴۱/- فلورن مربوط به صورتحساب شماره ۱۰۹۳۰ مورخ ۱۱ بهمن‌ماه ۱۳۵۶ [۳۱ ژانویه ۱۹۷۸] عبارت "مرجوعی" درج شده است. صورتحساب مزبور بدوا^۸ به مبلغ ۳،۹۶۵/۲۵ دلار صادر و بعداً توسط شرکت تابعه هلندی سی بی اس به رقم ۹،۰۴۱/- فلورن تسعیر گردید. خوانندگان اظهار می‌دارند که کالاهای موضوع این صورتحساب به شرکت تابعه هلندی سی بی اس مسترد شد. در تاعیید این ادعا، خوانندگان نامه‌ای به تاریخ ۱۱ مردادماه ۱۳۵۷ [دوم اوت ۱۹۷۸] تسلیم کرده‌اند که حسب ادعا توسط سی بی اس رکوردز به اداره معاملات خارجی بانک تهران ارسال گردیده و خوانندگان با اتکا^۹ به آن می‌گویند که سی بی اس رکوردز به بانک دستور داد که اقدامات لازم را برای استرداد این کالاها معمول دارد.

۴۲ - مدارک مستند خواهان حاکی است که سی بی اس رکوردز بابت کالاهایی که بین اوت ۱۹۷۷ و اوت ۱۹۷۸ ارسال گردیده، به شرکت تابعه هلندی سی بی اس بدهکار است. در عین حال، خواندگان علی‌الظاهر ثابت کرده‌اند که ارقام مندرج در صورت تطبیق صحیح است. در نبود هر ادله معارض یا ایراد و اعتراضی توسط خواهان، دیوان ارقام مندرج در صورت تطبیق را می‌پذیرد و طلب خواهان را به همان میزان تعدیل می‌کند. از اینرو، دیوان مبلغ -/۳۴۰،۷۶۰ فلورن مانده اصلاح شده را پذیرفته و مبلغ -/۴،۵۳۶ فلورن (بابت کالاهای صورتحساب شده و دریافت نشده) از آن کسر می‌کند. به علاوه، برای محاسبه رقم صحیح صورتحسابهای پرداخت نشده گیلدری، دیوان همچنین مبلغ -/۲۰۴،۷۰۲ فلورن بابت صورتحسابهایی که بدواً به دلار صادر و به فلورن محاسبه شده (-/۸۳،۶۵۶ دلار، نگر: پانویس ۲ بالا) کسر می‌کند. بنابراین، رقم گیلدری صحیح بدهی سی بی اس رکوردز -/۱۳۱،۵۲۲ فلورن است که دیوان با اعمال نرخ تسعیر ۰/۴۳۶۹ دلار به ازای هر فلورن (یعنی نرخ متوسط رایج در فاصله اوت ۱۹۷۷ تا پایان اوت ۱۹۷۸ که دوره صدور صورتحسابها بوده) آنرا به -/۵۷،۴۶۲ دلار تبدیل می‌کند. کل مبلغ صورتحسابهای صادره به دلار، -/۸۳،۶۵۶ دلار است. دیوان مبلغ -/۳،۹۶۵ دلار بابت کالاهای مسترد شده، از این مبلغ کسر می‌کند. در نتیجه، رقم صحیحی که باید بابت صورتحسابهای دلاری مورد حکم واقع شود، -/۷۹،۶۹۱ دلار است. لذا، دیوان کلاً مبلغ -/۱۳۷،۱۵۳ دلار بابت این ادعا (-/۷۹،۶۹۱ دلار به اضافه -/۵۷،۴۶۲ دلار) حکم می‌کند.

ج - ادعای شرکت تابعه فرانسوی سی بی اس

۴۳ - خواهان اظهار می‌دارد که سی بی اس رکوردز مبلغ -/۶۹،۰۰۰ دلار بابت خدماتی که در سالهای ۱۹۷۷ و ۱۹۷۸ ارائه شده، به شرکت تابعه فرانسوی سی بی اس بدهکار است.

۴۴ - راجع به این ادعا چندان توضیحی داده نشده است. خواهان کیفیت خدماتی را که حسب ادعا توسط شرکت تابعه فرانسوی وی ارائه شده توضیح نداده است. علاوه بر این، تنها مدرکی که خواهان ارائه کرده، پنج برگ از دفتر کل است، بدون هیچگونه مدرک موئید یا تکمیلی از قبیل صورتحسابها یا مکاتبات بین طرفین. دیوان داوری ملاحظه می‌کند که گرچه در اوراق دفتر کل به اعلامیه‌های بدهکار اشاره شده، اما سند این اعلامیه‌ها تسلیم نگردیده است. دیوان همچنین ملاحظه می‌کند که اوراق دفتر کل نشان می‌دهند که کل مبلغ ادعا که به فرانک فرانسه محاسبه شده، در نهم آبان‌ماه ۱۳۵۸ [۳۱ اکتبر ۱۹۷۹] به عنوان بدهی مشکوک‌الوصول از حسابها حذف شده است. خواهان توضیحی در این رابطه ارائه نکرده است.

۴۵ - براساس مراتب پیش‌گفته، دیوان معتقد است که مدارک موجود نزد وی، برای اثبات وجود یک دین معتبر و قابل وصول سی بی اس رکوردز، کافی نیست. از اینرو، ادعا به لحاظ فقد دلیل رد می‌شود.

د - ادعای مطروح از جانب سی آر آی

۴۶ - خواهان اظهار می‌دارد که در سال ۱۹۷۹ سی آر آی مبالغی را که سی بی اس رکوردز بابت محصولات فروخته شده در سالهای ۱۹۷۷ و ۱۹۷۸، به سی بی اس اسرائیل بدهکار بوده، به شرکت اخیرالذکر بازپرداخت کرده است. کل مبلغ این ادعا ۴۳،۱۴۸/۵۸ دلار به اضافه ۱۲ درصد بهره متعلقه از سال ۱۹۷۹ می‌باشد.

۴۷ - خواهان نوزده فقره صورتحساب و اعلامیه بدهکار تسلیم کرده که توسط سی بی اس اسرائیل در فاصله سپتامبر ۱۹۷۷ و اوت ۱۹۷۸ صادر شده (اما جمع آنها ۲۴،۳۲۴/۴۰ دلار است). هفت فقره از صورتحسابها، جمعا" به مبلغ ۲۴،۳۲۴/۴۰ دلار به نام رادیو تلویزیون ملی ایران صادر و هیچ اشاره‌ای در آنها به سی بی

اس رکوردز نشده است. این صورتحسابها به پرونده حاضر مربوط نمی‌شود و لذا نباید به آنها ترتیب اثر داده شود.

۴۸ - دیوان داوری براین نظر است که خواهان دلیل و مدرکی حاکی از اینکه سی آر آی وجوهی از بدهی سی بی اس رکوردز را واقعا" به سی بی اس اسرائیل بازپرداخت کرده باشد، ارائه نکرده است. با توجه به مغایرت‌های مورد اشاره در بالا، چگونگی محاسبه رقم ۴۳،۱۴۸/۵۸ دلار بر دیوان معلوم نیست. تنها مدرکی که خواهان تسلیم کرده و این رقم در آن ذکر شده، یک یادداشت سه سطری به تاریخ ۱۲ مارس ۱۹۸۴ [۲۲ اسفندماه ۱۳۶۲] است که سی بی اس اسرائیل به سی آر آی فرستاده و عنوان آن چنین است: "مبلغ ۴۳،۱۴۸/۵۸ دلار پرداختی شما در نهم آوریل ۱۹۷۹، بدهی سی بی اس ایران به سی بی اس اسرائیل". اما خواهان هیچ مدرک مثبت‌ای از قبیل صورتحساب‌های بانکی، دستور پرداخت، خلاصه دفاتر یا مکاتباتی که در آن زمان بین سی آر آی و سی بی اس اسرائیل صورت گرفته باشد، تسلیم نکرده است. چنین مدارکی اگر وجود داشت در دسترس خواهان می‌بود و خواهان می‌توانست آنها را ارائه کند. با توجه به این اوضاع و احوال، ادعای حاضر باید به لحاظ فقد دلیل رد شود.

ه - ادعای سلب مالکیت

۴۹ - برای اینکه سی بی اس بتواند بابت سلب مالکیت ادعایی از شرکتهای ایرانی سی بی اس مطالبه غرامت کند، باید ثابت کند که اقدامات قابل انتساب به ایران وی را از علایق مالکانه واجد ارزشی در شرکتهای مزبور قبل از تاریخ ۲۹ دی‌ماه ۱۳۵۹ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۱] محروم ساخته است. با این وصف، دیوان لازم نمی‌داند که راجع به این موضوع در پرونده حاضر تصمیم گیرد، زیرا متقاعد نشده است که شرکتهای ایرانی سی بی اس در تاریخی که احتمالا" چنین سلب مالکیتی صورت

گرفته، ارزش ویژه مثبتی داشته‌اند.

۵۰ - خواهان شرکتهای ایرانی سی بی اس را به عنوان مؤسساتی دایر قلمداد، و ارزش عادلانه بازار بابت ۶۶ درصد علائق خود را در آنها مطالبه می‌کند. خواهان به ارزیابی انجام شده توسط مشاور خود که از شرکای یک موسسه حسابداران خبره مستقل است، استناد می‌کند. از نظر این مشاور، با توجه به افزایش فروش خالص شرکتهای ایرانی سی بی اس از حدود ۱۴۵،۰۰۰/- دلار طی سال مالی منتهی به نهم آبان‌ماه ۱۳۵۶ [۳۱ اکتبر ۱۹۷۷] به حدود ۲،۸۹۰،۰۰۰/- دلار طی سال مالی بعد منتهی به نهم آبان‌ماه ۱۳۵۷ [۳۱ اکتبر ۱۹۷۸]، و با توجه به کمک مستمر سی بی اس، شرکتهای ایرانی سی بی اس را باید در پایان سال ۱۹۷۸ و در سال ۱۹۷۹ مؤسساتی دایر دانست. مشاور مذکور در ارزیابی خود، ابتدا "سود ویژه فرضی پس از کسر مالیات" شرکتهای ایرانی سی بی اس را ۲۰۲،۳۰۰/- دلار محاسبه کرده است. وی این رقم را با محاسبه درصد کلی سود پس از کسر مالیات حاصل نسبت به فروش خالص سال ۱۹۷۸ کلیه شرکتهای تابعه خارجی سی بی اس که در تولید و فروش صفحه و نوار [موسیقی] فعالیت داشته‌اند، و [سپس] اعمال آن درصد نسبت به مبلغ فروش خالصی که شرکتهای ایرانی سی بی اس در طول سال مالی منتهی به نهم آبان‌ماه ۱۳۵۷ [۳۱ اکتبر ۱۹۷۸] داشته‌اند، به دست آورده است. مشاور مزبور، سپس "سود ویژه فرضی پس از کسر مالیات" را که بدین‌طریق محاسبه شده، در ضریبی که به نظر وی بیانگر رابطه ارزش سهام با عواید آن بوده، ("price/ earning ratio") ضرب و نتیجه‌گیری کرده است که ارزش شرکتهای ایرانی سی بی اس در اوایل سال ۱۹۷۹، معادل ۱،۷۱۹،۵۵۰/- دلار بوده و لذا ۶۶ درصد علائق مالکانه سی بی اس به ۱،۱۳۵،۰۰۰/- دلار بالغ می‌شده است. مشاور مزبور روش ارزیابی دیگری را نیز پیشنهاد کرده که بر پیش‌بینی‌هایی مبتنی است که بدواً مدیران ارشد سی بی اس را به سرمایه‌گذاری در ایران تشویق کرده بود. ارزیابی پیشنهادی وی مشتمل بر سود خالص پیش‌بینی شده شرکتهای ایرانی

سی بی اس برای پنج سال است که با تنزیل به نرخ ۲۰ درصد، به $۹۶۸,۰۰۰/-$ دلار بالغ می‌شود، به اضافه "ارزش باقیمانده" ("terminal value") شرکتها، که به مبلغ $۱,۲۱۸,۰۰۰/-$ دلار (معادل پنج برابر سود خالص تنزیل شده مورد پیش‌بینی برای پنجمین سال است) محاسبه شده است. با روش ارزیابی اخیر، کل ارزش شرکت‌های ایرانی سی بی اس به $۲,۱۸۶,۰۰۰/-$ دلار بالغ می‌شود، که [بنظر مشاور مزبور] خواهان را مستحق دریافت حکمی تقریباً به مبلغ $۱,۴۴۲,۰۰۰/-$ دلار، بابت ۶۶ درصد علائق مالکانه وی می‌سازد.

۵۱ - خواندگان به این ارزیابیها ایراد می‌گیرند. آنان انکار می‌کنند که در اوایل سال ۱۹۷۹ شرکت‌های ایرانی سی بی اس می‌توانستند شرکت‌های دایری به شمار آیند و استدلال می‌کنند که ارزش سهام خواهان در شرکتها، از لحاظ تعیین غرامت باید صفر محسوب شود. خواندگان در تأیید استدلال خود، گزارشی را که توسط شرکت حسابرسی ارنست اند وینی تهیه شده است، ارائه کرده‌اند.

۵۲ - پس از تجزیه و تحلیل، دیوان به این نتیجه رسیده است که نمی‌تواند به هیچیک از روشهای ارزیابی پیشنهادی خواهان اتکاء کند. تقریباً کلیه عواملی که می‌توانستند بر ارزش شرکت‌های ایرانی سی بی اس تأثیر منفی گذارند، نادیده گرفته شده‌اند. اولین روش ارزیابی مشاور [خواهان]، بر یک "سود ویژه فرضی پس از کسر مالیات" به مبلغ $۲۰۲,۰۰۰$ دلار استوار است که با احتساب سود پس از کسر مالیاتی که در سال ۱۹۷۸ عاید کلیه شرکت‌های تابعه سی بی اس شاغل در ساخت و فروش صفحه و نوار [موسیقی] در کشورهای دیگر دنیا شده، به دست آمده است. دلیل غیر واقع‌بینانه بودن این روش که اوضاع و احوال سرمایه‌گذاری مورد بحث در آن نادیده گرفته شده، عملکرد واقعی شرکت‌های ایرانی سی بی اس است. صورت سود و زیان تلفیقی سال مالی منتهی به نهم آبان‌ماه ۱۳۵۷ [۳۱ اکتبر ۱۹۷۸] نشان می‌دهد که شرکت‌های ایرانی مبلغ $۶۰۶,۷۸۵/-$ دلار زیان خالص متحمل شدند. دومین روش

ارزیابی پیشنهادی مشاور خواهان، بر داده‌های پیش‌بینی شده مندرج در طرح‌های بازاریابی که خواهان قبل از شروع هرگونه فعالیتی در ایران تهیه کرده بود، استوار است. مشکلاتی که شرکت‌های ایرانی سی بی اس از زمان تأسیس خود با آن مواجه بودند نشان داد که طرح‌های مزبور بیش از حد خوشبینانه بوده است. به عنوان مثال، سود خالص مورد پیش‌بینی برای سال‌های اول و دوم عملیات، به ترتیب ۴۰،۰۰۰/- دلار و ۲۶۲،۰۰۰/- دلار بود، در حالیکه عملکرد واقعی، زیان خالصی به مبلغ ۴۳۲،۵۷۵/- دلار برای دوره پنجم دی‌ماه ۱۳۵۵ الی نهم آبان‌ماه ۱۳۵۶ [۲۶ دسامبر ۱۹۷۶ تا ۳۱ اکتبر ۱۹۷۷]، و به طوری که قبلاً ملاحظه شد، زیان خالصی به مبلغ ۶۰۶،۷۸۵/- دلار در طول سال بعد نشان می‌داد. مشاور سی بی اس افزایش معتدبه فروش خالص شرکتها را در طول آن سال، وضعیتی مطلوب و امیدوار کننده توصیف می‌کند. حال آنکه به نظر دیوان، ارزش یک شرکت تنها تابع میزان فروش نبوده، بلکه تحت تأثیر سودآوری آن نیز می‌باشد. شرکت‌های ایرانی سی بی اس غیر از یک رقم کوچک ۵۸،۰۰۰/- دلار که طی سه ماهه سوم سال ۱۹۷۸ عاید شد و آنهم عمدتاً به صورت ظاهر، معلول انتشار یک نوار استثنائاً پرترفدار بود، هیچ سابقه سود دهی نداشتند. با این وصف، در سه ماهه بعد، شرکتها باز زیان دادند. علاوه بر این، مدارک پرونده نشان می‌دهد که تا نهم آبان‌ماه ۱۳۵۷ [۳۱ اکتبر ۱۹۷۸] شرکت‌های ایرانی سی بی اس متجاوز از ۵۰ درصد سرمایه سهام خود را از دست داده بودند و مضافاً اینکه صورتهای مالی آنها ارزش ویژه شرکتها را ۶۷،۷۴۹/- دلار منفی نشان می‌داد. در ارزیابیهای خواهان، اثرات نامساعد انقلاب اسلامی بر بازار موسیقی، و به تبع آن، بر کسب و کار آتی شرکت‌های ایرانی سی بی اس آنطور که باید مورد توجه واقع نشده است. به ویژه، با توجه به سیاست دولت جدید ایران در قبال موسیقی، علی‌الخصوص، موسیقی غربی که بخش معتدبه‌ای از رشته فعالیت شرکت‌های ایرانی سی بی اس را تشکیل می‌داد، بازار این شرکتها تا حدود زیادی از رونق افتاد. شرکت‌های ایرانی سی بی اس نه تنها سودی در گذشته تحصیل نکرده بودند، بلکه دورنمای معقولی

هم برای کسب سود در آتیه نداشتند. به علاوه، سی بی اس رکوردز مبلغ ۷۸۸،۰۰۰/- دلار، علاوه بر بهره، در نتیجه وام‌ها به خواهان بدهکار بود که این مبالغ باید از دارایی شرکت‌های ایرانی سی بی اس کسر شود. دیون سی بی اس رکوردز به شرکت تابعه هلندی سی بی اس، بدهی‌های دیگری است که به طریق مشابه باید در محاسبه منظور شود.

۵۳ - با توجه به کلیه ادله و مدارکی که در پرونده حاضر ارائه گردیده، دیوان بر این نظر است که شرکت‌های ایرانی سی بی اس در تاریخ مصادره احتمالی، ارزشی نداشتند و لذا دیوان نیازی به تعیین این مطلب ندارد که آیا شرکتها توسط خواندگان مصادره شده‌اند یا خیر و اگر شده‌اند، مصادره در چه تاریخی صورت گرفته است. بنابراین، ادعای سی بی اس علیه ایران و بنیاد مردود شمرده می‌شود.

و - ادعاهای متقابل

۵۴ - سی بی اس رکوردز، پخش آهنگ و آپریل موزیک ادعاهای متقابلی بابت خسارات و زیان‌هایی که حسب ادعا، در نتیجه سوء مدیریت و سوء استفاده از اختیارات توسط مدیران منصوب خواهان، متحمل شده‌اند و همچنین بابت زیان‌های متحمل ادعایی به دلیل رها کردن شرکتها توسط این مدیران، علیه خواهان و سی آر آی به ثبت رسانده‌اند. تحت این عنوان، خواندگان همچنین مبلغی بابت دیون ادعایی شرکت‌های ایرانی سی بی اس به "موسسات مختلف" و نیز مبلغی که به عنوان "مالیات قطعی و جریمه تاخیر" توصیف شده، مطالبه کرده‌اند. شرکت‌های ایرانی سی بی اس مبالغ مختلفی به ریال از این بابت مطالبه می‌کنند.

۵۵ - پخش آهنگ و آپریل موزیک در پرونده حاضر طرف دعوا قرار نگرفته‌اند. بیانیه حل و فصل دعاوی، طرح ادعاهای متقابل را فقط توسط خوانده‌ای مجاز دانسته که

ادعایی علیه وی طرح شده باشد. نگر: حکم شماره ۳-۱۲۹-۳۰۹، بند ۲۱۹ مورخ ۱۶ تیرماه ۱۳۶۶ [هفتم ژوئیه ۱۹۸۷] در پرونده سدکو، اینک و شرکت ملی نفت ایران و سایرین (چاپ شده در 15 Iran-U.S. C.T.R. 23, 90). بنابراین، ادعاهای متقابل مطروح توسط پخش آهنگ و آپریل موزیک خارج از حیطه صلاحیت دیوان بوده، باید مردود شناخته شوند.

۵۶ - دیوان ملاحظه می‌کند که سی بی اس رکوردز، سوای این ادعا که مدیران خارجی با عدم دعوت مجمع عمومی فوق‌العاده سهامداران شرکت، بدنبال از بین رفتن متجاوز از ۵۰ درصد سرمایه سهام آن، خلاف ماده ۱۴۱ قانون تجارت ایران عمل کرده‌اند، اقدامات و ترک فعلهایی را که حسب ادعا منجر به خساراتی شده که سی بی اس رکوردز مدعی است متحمل گردیده و بابت آنها به مدیران خارجی شرکت ایراد می‌گیرد، ذکر نمی‌کند. به هر تقدیر، سی بی اس رکوردز مدارکی در اثبات خسارات ادعایی خود ارائه نکرده است. بنابراین، دیوان باید ادعاهای متقابل سی بی اس رکوردز را به لحاظ فقد دلیل رد کند. با توجه به این نتیجه‌گیری، دیوان لازم نمی‌داند که راجع به موضوعات صلاحیتی مربوط به این ادعاهای متقابل تصمیم گیرد.

پنجم. بهره

الف - ادعای وام

۵۷ - برای جبران خسارت خواهان، دیوان به نحو مقرر در قرارداد، ۱۴ درصد بهره در سال نسبت به هر وام، از تاریخ رسمی پرداخت هر وام لغایت نهم آذرماه ۱۳۵۸ [۳۰ نوامبر ۱۹۷۹]، یعنی تاریخ نهایی مصرح در قرارداد برای بازپرداخت کلیه وام‌های پرداخت شده به موجب موافقت نامه وام، به خواهان اعطا می‌کند. برای

دوره‌ای که از دهم آذرماه ۱۳۵۸ [اول دسامبر ۱۹۷۹] آغاز می‌شود، دیوان بهره ساده به نرخ ۱۰ درصد در سال نسبت به مبلغ /- ۷۷۸،۰۰۰ دلار مورد حکم قرار می‌دهد. گرچه خواهان بهره‌ای به نرخ ۱۴ درصد تا تاریخ حاضر تقاضا می‌کند، دیوان معتقد است که مدت مورد نظر طرفین برای [بازپرداخت] وام بسیار کوتاه بوده و مضافاً اینکه اعطای بهره، به میزانی که خواهان تقاضا کرده است، در قرارداد پیش‌بینی نشده، غیرمنصفانه می‌باشد.

ب - ادعای شرکت تابعه هلندی

۵۸ - بابت این ادعا، خواهان بهره‌ای به نرخ ۱۲ درصد در سال از تاریخ ۱۱ بهمن ماه ۱۳۵۷ [۳۱ ژانویه ۱۹۷۹] مطالبه می‌کند. اما ادله و مدارکی دایر بر اینکه نرخ مزبور مورد توافق طرفین بوده تا چنین تقاضایی را توجیه کند، یافت نمی‌شود. دیوان بهره‌ای به نرخ ۱۰ درصد در سال را برای جبران خسارت خواهان مناسب می‌داند و از اینرو، بهره‌ای به همین نرخ نسبت به کل مبلغ /- ۱۳۷،۱۵۳ دلار از تاریخ ۱۱ بهمن‌ماه ۱۳۵۷ [۳۱ ژانویه ۱۹۷۹]، همانگونه که خواهان تقاضا کرده، مورد حکم قرار می‌دهد.

ششم. هزینه‌ها

۵۹ - هر یک از طرفین باید هزینه‌های داوری خود را در این دعوا تقبل کند.

هفتم. حکم

۶۰ - بنا به دلایل پیش‌گفته،

دیوان به شرح زیر حکم صادر می کند :

الف - خواننده، شرکت سهامی خاص سی بی اس رکوردز مکلف است مبالغ زیر را به خواهان، سی بی اس اینکورپوریتد بپردازد:

یک) مبلغ هفتصد و هفتاد و هشت هزار دلار تمام (-/۷۷۸,۰۰۰ دلار)، به اضافه بهره ساده متعلقه که به شرح زیر محاسبه می شود:

نسبت به مبلغ -/۲۳۱,۰۰۰ دلار از تاریخ دهم آذرماه ۱۳۵۶ الی نهم آذرماه ۱۳۵۸ [اول دسامبر ۱۹۷۷ الی ۳۰ نوامبر ۱۹۷۹] به نرخ ۱۴ درصد در سال (برمبنای ۳۶۵ روز) و از آن به بعد، به نرخ ۱۰ درصد؛

نسبت به مبلغ -/۹۹,۰۰۰ دلار از تاریخ ۱۱ بهمنماه ۱۳۵۶ الی نهم آذرماه ۱۳۵۸ [۳۱ ژانویه ۱۹۷۸ الی ۳۰ نوامبر ۱۹۷۹] به نرخ ۱۴ درصد در سال (براساس ۳۶۵ روز) و از آن به بعد، به نرخ ۱۰ درصد؛

نسبت به مبلغ -/۶۶,۰۰۰ دلار از تاریخ پنجم اسفندماه ۱۳۵۶ الی نهم آذرماه ۱۳۵۸ [۲۴ فوریه ۱۹۷۸ الی ۳۰ نوامبر ۱۹۷۹] به نرخ ۱۴ درصد در سال (براساس ۳۶۵ روز) و از آن به بعد، به نرخ ۱۰ درصد؛

نسبت به مبلغ -/۶۶,۰۰۰ دلار از تاریخ ۲۲ اردیبهشت ماه ۱۳۵۷ الی نهم آذرماه ۱۳۵۸ [۱۲ مه ۱۹۷۸ الی ۳۰ نوامبر ۱۹۷۹] به

نرخ ۱۴ درصد در سال (براساس ۳۶۵ روز) و از آن به بعد، به
نرخ ۱۰ درصد؛

نسبت به مبلغ -/۲۰۰،۰۰۰ دلار از تاریخ ۱۵ آبان‌ماه ۱۳۵۷ الی
نهم آذرماه ۱۳۵۸ [ششم نوامبر ۱۹۷۸ الی ۳۰ نوامبر ۱۹۷۹] به
نرخ ۱۴ درصد در سال (براساس ۳۶۵ روز) و از آن به بعد، به
نرخ ۱۰ درصد؛

نسبت به مبلغ -/۱۱۶،۰۰۰ دلار از تاریخ اول دی‌ماه ۱۳۵۷ الی
نهم آذرماه ۱۳۵۸ [۲۲ دسامبر ۱۹۷۸ الی ۳۰ نوامبر ۱۹۷۹] به
نرخ ۱۴ درصد در سال (براساس ۳۶۵ روز) و از آن به بعد، به
نرخ ۱۰ درصد؛

لغایت تاریخی که کارگزار امانی دستور پرداخت مبلغ حکم را از محل
حساب تضمینی به بانک امین صادر کند.

(دو) یکصد و سی و هفت هزار و یکصد و پنجاه و سه دلار (-/۱۳۷،۱۵۳
دلار)، به اضافه بهره ساده به نرخ ده درصد در سال (برمبنای
۳۶۵ روز) از تاریخ ۱۱ بهمن‌ماه ۱۳۵۷ [۳۱ ژانویه ۱۹۷۹] لغایت
تاریخی که کارگزار امانی دستور پرداخت مبلغ حکم را از محل حساب
تضمینی به بانک امین صادر کند.

تعهدات مزبور با پرداخت از محل حساب تضمینی مفتوح طبق بند
هفت بیانیه مورخ ۲۹ دیماه ۱۳۵۹ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۱] دولت
جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر ایفاء خواهد شد.

- (ب) ادعای سلب مالکیت سی بی اس اینکورپوریتد در ماهیت رد می شود.
- (ج) کلیه ادعاهای دیگر سی بی اس اینکورپوریتد به لحاظ فقد دلیل رد می شوند.
- (د) ادعاهای متقابل شرکت سهامی خاص پخش آهنگ ایران و شرکت سهامی خاص آپریل موزیک به لحاظ فقد صلاحیت مردود شناخته می شوند.
- (ه) ادعاهای متقابل شرکت سهامی خاص سی بی اس رکوردز به لحاظ فقد دلیل رد می شوند.
- (و) هر یک از طرفین باید هزینه های داوری خود را تقبل کند.
- (ز) بدینوسیله حکم حاضر برای ابلاغ به کارگزار امانی به ریاست دیوان تسلیم می شود.

لاسه، به تاریخ ۱۴/۷/۹۰ ... ۱۳۶۹ برابر با ... ۱۶/۲۸/۹۰ ... ۱۹۹۰

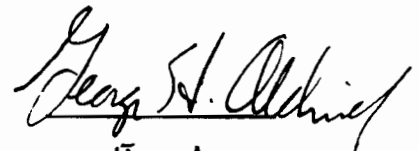

روبرت برینر
رئیس شعبه دو

به نام خدا

سید خلیل خلیلیان

جورج ا.ج. آلدریج

با بازپرداخت وام خواهان بدون در نظر گرفتن ملائت یا اعسار شرکت سهامی سی

بی اس مخالفم. اکثریت در بند ۳۹ با
استناد به پرونده^۶ سدکو چنین امری را
موجه دانسته است، ولی من دلایل مخالفت
خود را با این یافته در پرونده^۶ مزبور
مشروحا^۶ بیان کردم. رجوع کنید به سدکو،
اینک و شرکت صنایع دریایی ایران

حکم شماره ۲-۱۲۹/۱۲۸-۴۱۹ (نظر
مخالف و موافق سید خلیل خلیلیان، بندهای
۹-۱۴).